

ГОДИНА XX

ФЕВРУАРИЙ 1940—1941

КНИЖКА 6.

Одобрено и препоръчано отъ Министерството на народното просвѣщение съ
окръжно № 4613 отъ 11 декемврий 1936 година.

ПРИКАЗКАТА

Дохождатъ следъ игритѣ вечеръ
най-хубавитѣ часове —
пристъда мама до огъня
на вехта хурка да преде.

А чудни приказки разказва
вретеното, кога запѣй.
Азъ слушамъ майка си унесень,
щомъ приказката заживѣй.

И понеса се на далече,
на пжтъ за златнитѣ гори,
кждето сто години вече
царкинята въ двореца спи.

Вълнува се сърдцето младо
предъ тоя омагьосанъ свѣтъ,
но съ меча си въ ржцетѣ здрави
навлизамъ въ чудния палатъ.

А тамъ съ очи-звездици сини,
като небе въ априлски дни,
освободената царкиня
— Благодаря ти! — ми шепти.

Разказва мама. Пълнолунна,
прекрасна нощъ цари навънъ;
живѣе приказката чудна,
и азъ усмихвамъ се на сънь.

Богданъ Овесянинъ